

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział XVI Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR del. do SO Katarzyna Obst

Protokolant: sędzia przewodniczący

przy udziale Prokuratora Prok. Okręgowej w Poznaniu Justyny Pawłowskiej

w sprawie **T. O. i K. O.**

oskarżonych z art. 286 § 1 k.k. i innych

na posiedzeniu dnia 20 stycznia 2014r., w przedmiocie stwierdzenia braku właściwości rzeczowej dla prowadzenia sprawy

p o s t a n a w i a

na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 24 § 1 k.p.k. w zw. z art. 31 § 1 i 3 k.p.k. stwierdzić brak właściwości rzeczowej do prowadzenia sprawy oskarżonych T. O. i K. O. i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, Wydziałowi VI Karnemu jako miejscowo i rzeczowo właściwemu do jej prowadzenia

UZASADNIENIE

Do Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynął akt oskarżenia przeciwko T. O. oskarżonemu o czyny: a) z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz b) z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i przeciwko K. O. oskarżonemu o czyn z art. 297 § 1 k.k.

Akt oskarżenia zawiera wnioski o dobrowolne poddania się karze złożone przez obu oskarżonych na zasadzie art. 335 k.p.k.

We wniesionym akcie oskarżenia Prokurator wskazał, iż Sądem właściwym do prowadzenia przedmiotowego jest Sąd Okręgowy w Poznaniu, XVI Wydział Karny, a to z uwagi na fakt, że zgodnie z art. 34 § 1 k.p.k. sąd właściwy dla sprawców przestępstw jest właściwy dla pomocników, podlegaczy oraz innych osób, których przestępstwo pozostaje w ścisłym związku z przestępstwem sprawcy, a nadto podał, że w dniu 23 grudnia 2013r. w sprawie VI Ds. 93/11 skierowany został akt oskarżenia przeciwko współsprawcom obecnie oskarżonych osób i dlatego autor aktu oskarżenia zawnioskował o połączenie obu spraw.

Z urzędu Sąd ustalił, że postępowanie, na które powołał się autor aktu oskarżenia toczy się pod sygnaturą akt XVI K 252/13 i w/w postępowaniu nie zostały złożone (przez żadnego z oskarżonych) wnioski na zasadzie art. 335 k.p.k.

Na posiedzeniu Sądu Okręgowego w Poznaniu w dniu 20 stycznia 2014r. Prokurator wniósł o przekazanie sprawy zgodnie z zasadą właściwości rzeczowej do prowadzenia i merytorycznego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, Wydziałowi VI Karnemu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przygotowując się do prowadzenia postępowania karnego w danej sprawie, Sąd do którego skierowany został akt oskarżenia, w pierwszej kolejności bada z urzędu wszelkie kwestie związane z ogólnie pojętą dopuszczalnością procesu, gdyż obowiązkiem Sądu jest rzetelne, zgodne z obowiązującą procedurą oraz uwzględniające wszelkie aspekty sprawy

– przygotowanie się do jej przeprowadzenia, przy czym powyższe czynności obejmują również kontrolę z urzędu właściwości rzeczowej i miejscowej dla możliwości procedowania.

Przepis art. 24 § 1 k.p.k. stanowi, iż Sąd Rejonowy orzeka w pierwszej instancji we wszystkich sprawach, z wyjątkiem spraw przekazanych ustawą do właściwości innego sądu, co z kolei w zakresie kognicji Sądów Okręgowych unormowane jest katalogiem wskazanym w art. 25 k.p.k.

Jak stanowi przepis art. 31 § 1 k.k. miejscowo właściwy do rozpoznania sprawy jest Sąd, w którego okręgu popełniono przestępstwo, natomiast jeżeli przestępstwo popełniono w okręgu kilku sądów, właściwy jest ten Sąd, w którego okręgu najpierw wszczęto postępowanie przygotowawcze (§ 3 art. 31 k.k.).

W niniejszej sprawie postępowania przygotowawczego zostało wszczęte w formie śledztwa przez Prokuraturę Rejonową Poznań Wilda (1 Ds. 8/11/16).

Oskarżeni w niniejszej sprawie stanęli natomiast pod zarzutem popełnienia przestępstw pozostających, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 24 § 1 k.p.k. a contrario art. 25 § 1 k.p.k., we właściwości rzeczowej Sądu Rejonowego, gdyż T. O. zarzucone zostały czyny karalne zakwalifikowane z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., natomiast K. O. - czyn zakwalifikowany z art. 297 § 1 k.k.

O właściwości rzeczowej dla prowadzenia niniejszego postępowania nie ma natomiast w żadnym wypadku wpływu fakt, jaka jest właściwość rzeczowa dla prowadzenia sprawy XVI K 252/13 gdyż po pierwsze są to dwa niezależne od siebie postępowania zainicjowane wniesieniem dwóch odrębnych aktów oskarżenia, a po drugie – nawet gdyby akt oskarżenia był skierowany do Sądu łącznie przeciwko oskarżonym w sprawie XVI K 252/13 i oskarżonym T. O. oraz K. O., to z uwagi na złożenie przez tych dwóch ostatnich wniosku na zasadzie art. 335 k.p.k. – ich sprawa musiałaby zostać wyłączona do odrębnego postępowania, gdyż łączne prowadzenie takiego postępowania byłoby niemożliwe. Po wyłączeniu do odrębnego postępowania sprawy T. O. oraz K. O. została by ona zarejestrowana pod nową sygnaturą i albo od razu z uwagi na właściwość rzeczową przekazana Sądowi rejonowemu, albo przekazana celem dalszego prowadzenia do decernaru sędziego, który nie orzekał w sprawie XVI K 252/13 (co poparte jest ugruntowanym już w tej chwili orzecznictwem SN i stanowiskiem doktryny) i wówczas sędzia ten badałby swą właściwość rzeczową i miejscową dla prowadzenia sprawy wskazanych oskarżonych.

Powołany więc przez Prokuraturę przepis art. 34 § 1 k.p.k. stanowiący zasadę ogólną dotyczącą łącznego prowadzenia w ramach tego samego postępowania sprawy „sprawców, pomocników, podżegaczy oraz innych osób, których przestępstw pozostaje w ścisłym związku z przestępstwem sprawcy, jeżeli postępowanie przeciwko nim toczy się jednocześnie” odnosi się do łącznie kierowanych do Sądu aktów oskarżenia w przypadku, gdy procedowanie łączne jest możliwe z uwagi na zasadę art. 34 § 3 k.p.k. W tego natomiast typu sytuacja jak obecna – łączne prowadzenie sprawy (przez tego samego sędziego i pod tą samą sygnaturą) w sytuacji gdy sprawa części oskarżonych skierowana została do rozpoznania na zasadach ogólnych na rozprawie, a część na posiedzeniu z uwagi na złożone wnioski o dobrowolne poddanie się karze – nie jest możliwe.

Reasumując, w ramach postępowania prowadzonego w sprawie XVI K 10/14 nie ma żadnego zarzutu pozostającego w kognicji Sądu Okręgowego jako Sądu I instancji, przeciwnie – wszystkie zarzuty dotyczące oskarżonych T. O. oraz K. O. należą zgodnie z przepisem art. 24 § 1 k.p.k. do właściwości rzeczowej Sądu Rejonowego. Po drugie – zgodnie z obowiązującymi zasadami procedowania – nie ma uzasadnienia dla połączenia sprawy XVI K 10/14 ze sprawą XVI K 252/13 i dalszego jej prowadzenia łącznie przez Sąd Okręgowy w Poznaniu pod sygnaturą akt XVI K 252/13.

Z kolei z racji tego, że czynu zarzucone T. O. oraz K. O. oskarżonym popełnione miały być w różnych miejscach, tj. w Ś., w P. i w K. – właściwym miejscowo do prowadzenia niniejszej sprawy będzie Sąd Rejonowy Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu gdyż postępowanie przygotowawcze w niniejszej sprawie wszczęte zostało przez Prokuraturę Rejonową Wilda w Poznaniu (1 Ds. 8/11/16); z kolei właściwość Wydziału VI Karnego wynika z wewnętrznego podziału spraw w/w Sądzie.

Mając na uwadze powyższe argumenty orzeczono jak w sentencji postanowienia, stwierdzając brak właściwości rzeczowej do prowadzenia sprawy oskarżonych T. O. oraz K. O. i w związku z tym przekazując ją Sądowi Rejonowemu Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, Wydziałowi VI Karnemu - jako miejscowo i rzeczowo właściwemu do jej prowadzenia.

SSR del. do SO Katarzyna Obst